

Voorstel CO₂ ambitie

Datum: 7 september 2016

Aanleiding

Binnen het project *'Ambitie 2030: visie op verduurzaming van het Zeeuwse industrieel logistieke complex met concrete doelen'* zijn door PORTIZ, ZSP, de ZMf en de Provincie Zeeland duurzaamheidsambities geformuleerd. Het gaat om bedrijfssectoren die in de Zeeuwse havens actief zijn, chemische industrie, raffinaderijen, energie en logistieke partners.

Het project kent een jarenlange voorgeschiedenis en is uiteindelijk in juni 2015 door PORTIZ, ZMf, ZSP en de Provincie Zeeland neergelegd bij de projectgroep Vitaal Sloe- en Kanaalzone (VSK) om verder uit te werken. CE-Delft is door VSK ingehuurd vanwege inhoudelijke expertise en momenteel liggen er zes uitgewerkte doelstellingen met concrete KPI's die door de vier partijen ondertekend zullen worden in convenantvorm. Dit wordt aangeboden aan Staatssecretaris Sharon Dijksma op 24 oktober a.s. in Goes. Ook oud-minister (en regiokenner) Jacqueline Cramer zal daarbij aanwezig en andere prominenten waaronder gedeputeerde Ben de Reu, de CdK, regionale politici en Kamerleden. De bekende oud politiek-verslaggever Ferry Mingelen is dagvoorzitter. Dit symposium vormt tevens het afscheid van oud ZMf-directeur Tjeu van Mierlo.

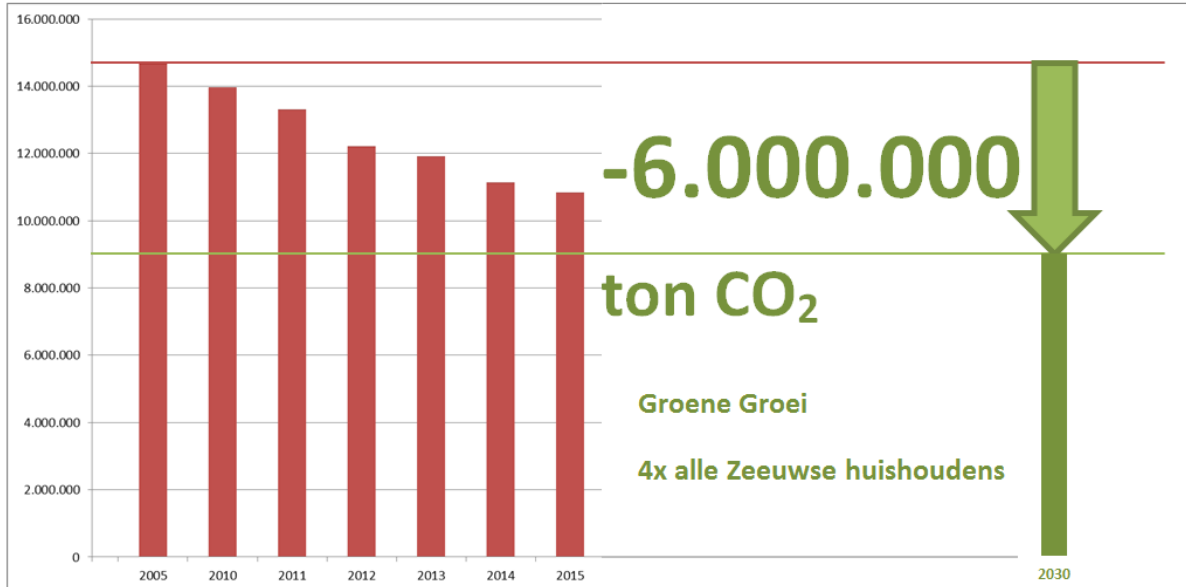
De uitkomst van de duurzaamheidsambities is een gezamenlijk integraal plan met 6 doelstellingen en daaronder heel concrete KPI's. Uitgangspunt is dat de KPI's geen 'koppen' vormen op bestaande wetgeving of ambities, maar een regionale vertaling zijn waarbij evenwicht is aangebracht tussen ecologische en economische aspecten. Vanuit de bedrijven vindt de ondertekening plaats door PORTIZ. Het is dus nadrukkelijk een gezamenlijk plan waarbij bedrijven niet individueel aan de lat staan, maar samen werken om de ambities te verwezenlijken. Ze mogen elkaar er onderling uiteraard op aanspreken, maar treden in gezamenlijkheid naar buiten. Ook wat betreft monitoring worden alleen collectieve (emissie)cijfers gerapporteerd. De doelstellingen zijn een gezamenlijk ambitie waarbij van alle ondertekenende partijen een inspanning wordt gevraagd. De doelen kennen geen harde resultaatverplichting, maar wel een inspanningsverplichting waarbij een steering committee bestaande uit de 4 ondertekenden partijen de KPI's via jaarlijkse monitoring – met hulp van de projectgroep VSK en eventueel externe expertise – nauwlettend opvolgt en elkaar daarop aanspreekt. Jaarlijks leveren de

deelnemende bedrijven, vertegenwoordigd in Portiz de CO₂ emissies aan om de gezamenlijke emissie te bepalen die vervolgens richting het stering committee tezamen met de andere KPI's gerapporteerd wordt.

Realistische en ambitieuze klimaatdoelstelling

Wat betreft de klimaatdoelstelling lag de nadruk steeds op wat ambitieus en realistisch is voor deze specifieke regio. Een glasheldere, non-discutabele referentie die voor de komende jaren een solide basis vormt onder het gezamenlijke monitoringsprogramma is daarbij cruciaal. Ook het uitgangspunt om bestaande ambities te vertalen naar een regionaal plan is belangrijk om de bedrijven mee te krijgen. De VNCI ambitie om 40 procent reductie te realiseren in 2030 t.o.v. 2005 is daarin een belangrijk element voor een aantal partijen. Tijdens de discussie bleek dat verschillende bestaande databases niet met elkaar overeenkomen. Uiteindelijk is bij de vijftien grootste CO₂ emitterende bedrijven de broeikasgasemissie opgevraagd. Pas vanaf 2005 zijn er onbetwistbare en complete gegevenssets voorhanden. Deze zijn geanonimiseerd en gesaldeerd in onderstaande grafiek weergegeven. Gezien het belang van dit project hecht het bedrijfsleven grote waarde aan SMART-doelstellingen.

Na uitvoerige discussie wordt vanuit de bedrijven de volgende gezamenlijke ambitie gesteld: **-6 megaton in 2030 t.o.v. 2005, waarmee een concrete bijdrage geleverd wordt aan de nationale en internationale klimaatdoelstellingen.**

Dit is een gezamenlijke doelstelling die het eindsaldo vormt van CO₂ reductie en toename. In 2005 emitterden de regionale bedrijven gezamenlijk 14,7 miljoen ton CO₂ equivalenten en het is de ambitie om dit terug te brengen naar 8,7 miljoen ton in 2030. Zes miljoen ton CO₂ is ruim 4x de totale broeikasgasemissie van alle Zeeuwse huishoudens en tevens een heel concrete invulling van de VNCI

ambitie. Ook ligt het in lijn met de Effort Sharing Decision van de Europese Commissie die in augustus van dit jaar stelde dat 'gemeten vanaf de start van emissiehandel in 2005 zouden ETS-sectoren tussen 2005 en 2030 43% van hun emissies moeten reduceren, en de non-ETS-sectoren 30%'.

De achterliggende jaren hebben bedrijven laten zien dat het ze menens is en hebben reeds forse stappen gemaakt. Sterker, de Zeeuwse bedrijven behoren tot de top op gebied van energie-efficiënte productie en vormen op mondiaal niveau een zeer effectieve bijdrage om zo CO₂-arm mogelijk te produceren. In sommige delen van de wereld ligt de CO₂ footprint voor eenzelfde ton product een factor 3-5 hoger dan in deze regio!

Om nog verdere stappen te kunnen maken moeten oplossingen vooral buiten het hek gezocht worden in samenwerkingsverbanden en keteneffecten. Dat kunnen de bedrijven niet alleen en daarom zijn gezamenlijk ambities zoals hier samen uitgewerkt hard nodig. Het betekent niet alleen verdere reductie in absolute zin van bestaande processen, maar ook compensatie voor productiegroei waarbij CO₂ geëmitteerd wordt. Groene groei dus.

Wanneer zich in deze regio de komende jaren grote nieuwe spelers op gebied van broeikasgasemissies aandienen of wetgeving verandert zal het stering committee in gezamenlijkheid bezien of ambities bijgesteld moeten worden. Ook het samen werken aan projecten als Smart Delta Resources (SDR), invulling van zowel het Nationale Energieakkoord als regionaal energiebeleid, hervorming van het Emission Trading System (ETS) en de Energy Efficiency Directive (EED) zijn belangrijke onderdelen in deze discussie, waarbij naast het bedrijfsleven en NGO's ook de overheid een onmisbare partij is.

Met deze zeer concrete KPI wordt een doel gesteld voor 2030. Dat betekent niet dat het bedrijfsleven denkt er dan te zijn. De gezamenlijke inspanningsverplichting voor 2030 is ambitieus, maar niet voldoende om in de verdere toekomst vrijwel geheel CO₂ neutraal te worden. Echter, voor de ambities op een dergelijke tijdshorizon zijn baanbrekende technologieën nodig zoals bijvoorbeeld elektrificatie, grootschalige restwarmtenetten, biogas, biomassa en CCU/CCS. Natuurlijk werkt de industrie met een breed scala stakeholders aan dergelijke technologieën en worden studies uitgevoerd, maar het is niet realistisch om voor tijdshorizon van 35 jaar al zulke concrete KPI's te definiëren dan in dit plan.

Het bedrijfsleven is zich bewust dat de CO₂ doelstelling ambitieus is, maar acht deze realistisch en wil in gezamenlijkheid én als integraal onderdeel van het totale pakket van de 6 duurzaamheidsdoelstellingen werken om dit de komende jaren te realiseren.

*****